

ingediend op **1242** (2021-2022) – Nr. 2
3 juni 2022 (2021-2022)

Verslag

namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid,
Gezin en Armoedebestrijding
uitgebracht door Katrien Schryvers

over het voorstel van resolutie

van Immanuel De Reuse, Stefaan Sintobin,
Suzy Wouters en Chris Janssens

over het waarborgen van de betaalbaarheid van onze woonzorgcentra

Documenten in het dossier:
1242 (2021-2022) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

Samenstelling van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding:

Voorzitter: Stefaan Sintobin.

Vaste leden:

Koen Daniëls, Veerle Geerinckx, Elke Sleurs, Tine van der Vloet, Katja Verheyen;

Immanuel De Reuse, Stefaan Sintobin, Suzy Wouters;

Maike De Rudder, Katrien Schryvers;

Freya Saeys, Maurits Vande Reyde;

Ann De Martelaer, Jeremie Vaneekhout;

Freya Van den Bossche.

Plaatsvervangers:

Allessia Claes, Piet De Bruyn, Freya Perdaens, Sarah Smeyers, Annabel Tavernier;

Yves Buysse, Ilse Malfroot, Frieda Verougstraete-Deschacht;

Vera Jans, Kurt Vanryckeghem;

Gwenny De Vroe, Emmily Talpe;

Johan Danen, Celia Groothedde;

Conner Rousseau.

Toegevoegde leden:

Lise Vandecasteele.

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding besprak op 24 mei 2022 het voorstel van resolutie over het waarborgen van de betaalbaarheid van onze woonzorgcentra.

1. Toelichting door Immanuel De Reuse, indiener

Immanuel De Reuse zegt dat dit voorstel van resolutie er gekomen is naar aanleiding van de toestemming van toenmalig minister van Welzijn Wouter Beke dat woonzorgcentra tweemaal hun prijzen mochten indexeren. Die dubbele indexering zou ervoor kunnen zorgen dat de maandelijkse factuur oploopt tot 2000 euro. Dat zet de betaalbaarheid van de woonzorgcentra onder druk.

Er zijn twee soorten zorgbudgetten, de zorgbudgetten voor zwaar hulpbehoevenden en de zorgbudgetten voor ouderen met een zorgnood. Vooruit stelt voor om de eerste zorgbudgetten te indexeren, maar het zorgbudget voor ouderen met een zorgnood is belangrijker. Dat bedraagt tussen 95 en 643 euro voor mensen met een laag inkomen. In de praktijk blijkt dat de inschaling niet meer correct is waardoor heel wat mensen financiële tegemoetkomingen mislopen. Het Vlaamse regeerakkoord wil dat oplossen door het los te koppelen van de zorgnood. Het zal enkel nog gaan over de tekortkomingen in bestaansmiddelen om die factuur te kunnen betalen.

Immanuel De Reuse vindt het niet correct dat mensen die hun hele leven hebben bijgedragen aan de maatschappij, in de steek worden gelaten op het moment dat ze naar een woonzorgcentrum moeten.

In het federale regeerakkoord was er sprake van een hoger minimumpensioen, maar zover is men nog niet. Daarom wordt in het voorstel van resolutie voorgesteld om de betaalbaarheid van de woonzorgcentra te garanderen voor mensen met een laag pensioen. Dat moet voor de zomer van 2022 aangepakt worden, want het is nu dat mensen geconfronteerd worden met de stijgende energiefacturen en de torenhoge inflatie. Verder moet het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden geïndexeerd worden en het zorgbudget voor ouderen met een zorgnood enkel nog inkomensafhankelijk gemaakt worden. De belofte was om dat in 2024 te realiseren, maar dat is te laat. Tot slot moet er in deze zittingsperiode werk gemaakt worden van de maximumfactuur zodat er een begrensde bijpassing kan zijn door de Vlaamse overheid van het verschil tussen de factuur en het gemiddelde pensioen.

2. Bespreking

Katrien Schryvers geeft aan dat er gevraagd wordt om dringend nieuwe maatregelen te nemen die de betaalbaarheid van woonzorgcentra garanderen, ook voor mensen met een lager pensioen. Betaalbaarheid is voor iedereen belangrijk. Voor degenen met de laagste inkomens is er momenteel al het zorgbudget voor zorgbehoevende ouderen. Ze heeft de indruk dat het voorstel van resolutie pleit voor het creëren van een bijkomende categorie voor mensen met een laag inkomen.

Er wordt ook gesteld dat het zorgbudget voor ouderen met een zorgnood moet verhoogd worden en enkel inkomensafhankelijk moet worden. Voor mensen die in een woonzorgcentrum wonen, is er een oplossing opgenomen in het Vlaamse regeerakkoord. Daarin gaat het specifiek over mensen die in een woonzorgcentrum wonen, terwijl in voorliggend voorstel van resolutie voorgesteld wordt om die inkomensafhankelijkheid voor iedereen in te voeren, maar dat heeft enorm grote consequenties. In woonzorgcentra zijn de kostprijzen voor de bewoners overal hetzelfde, maar dat is niet zo in de thuiszorg. Daarom werd in de vroegere tegemoetkoming hulp aan bejaarden en het huidige zorgbudget voor de ouderen een onderscheid gemaakt op basis van de zorgnood en het inkomen.

Verder wenst men een maximumfactuur in te voeren in de woonzorgcentra waarbij Vlaanderen het verschil betaalt tussen de gemiddelde kostprijs en het gemiddelde pensioen. Of bedoelt men het verschil tussen de factuur en het gemiddelde pensioen? Want in de praktijk is dat een wereld van verschil. Dat laatste betekent dat ongeacht de hoogte van de factuur er een bijpassing wordt gegeven. Dat zou een grote impact kunnen hebben op de prijzen die gevraagd worden door de woonzorgcentra, ook voor mensen die het niet nodig hebben. Ook wordt het gemiddelde pensioen vermeld. Als een maximumfactuur zou worden ingevoerd op basis van het gemiddelde pensioen, dan worden de mensen met de laagste pensioenen benadeeld. Die zouden de bijpassing krijgen vanaf het gemiddelde pensioen.

Als men gaat bijpassen tussen de gemiddelde kostprijs en het gemiddelde pensioen, wordt ook voorbijgegaan aan het bestaan van het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden en het zorgbudget voor ouderen. Die zaken moeten meegeteld worden bij de draagkracht van de mensen, wat ruimer gaat dan enkel het pensioen.

Cd&v is geen voorstander van de invoering van een maximumfactuur omdat men vragen heeft met betrekking tot de impact daarvan op de kostprijs van woonzorgcentra. Daarnaast gaat men zo voorbij aan het feit dat het pensioen vaak niet het enige inkomen van mensen is. Er zijn mensen die wel de kosten van een woonzorgcentrum kunnen betalen. Cd&v kiest voor een daadkrachtige ondersteuning van wie het moeilijk heeft in de plaats van lineair voor iedereen.

Veerle Geerinckx komt tussen door te zeggen dat de Vlaamse sociale bescherming gebaseerd is op een systeem van solidariteit. Vanaf de leeftijd van 25 jaar betalen Vlamingen een premie waarmee deels de uitgaven van zorgbudgetten betaald worden. Een ander deel komt uit de Vlaamse begroting.

De invoering van de maximumfactuur vindt ze uit den boze. Zo zou aan de woonzorgcentra een signaal gegeven worden dat ze de prijzen mogen verhogen. Als oplossing moet er op het federale niveau werk gemaakt worden van een degelijk pensioen. Het Vlaams Belang vindt blijkbaar dat Vlaanderen voor die factuur moet opdraaien.

De mogelijke indexering van het zorgbudget was vroeger niet voorzien en het lijkt te eenvoudig om die nu met een druk op de knop in te voeren. Dat kost heel wat geld, maar niemand zegt waar dat vandaan moet komen. Veel opties zijn er niet. Ofwel wordt het te betalen bedrag voor de zorgpremie verhoogd, ofwel wordt er in de begroting naar extra middelen gezocht. Geen van beide is een optie.

De N-VA heeft al mee geijverd voor de betaalbaarheid in de ouderenzorg. Dat wil men bereiken door de zorgfinanciering te verhogen en met de opheffing van rob- en rvt-bedden (rob: rustoord voor bejaarden, rvt: rust- en verzorgingstehuis). In VIA 6 is al ingezet op koopkracht, kwaliteit en werkdrukverlaging (VIA: Vlaams intersectoraal akkoord). Minister Wouter Beke voorzag 577 miljoen euro extra voor woonzorgcentra. In de plaats van het doorvoeren van een indexering moet er werk gemaakt worden van een eengemaakt zorgbudget waarbij het zorgbudget voor zwaar hulpbehoevenden wordt verhoogd. *Veerle Geerinckx* vraagt zich af hoever men daarmee staat, een vraag die ze meeneemt naar de bespreking van het Vlaams Ouderenbeleidsplan 2020-2025.

Hannes Anaf zegt dat het zorgbudget voor ouderen met een zorgnood in functie staat van de zorgnood. Dat is aanvullend op het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden. Iedereen krijgt dus een basisbedrag voor zwaar zorgbehoevenden, en daar bovenop komt afhankelijk van de zorgnood en het inkomen het zorgbudget voor ouderen met een zorgnood. Hoe zwaarder de zorg en hoe lager het inkomen,

hoe hoger het budget – een principe dat Hannes Anaf steunt. Daarom zal Vooruit dit voorstel van resolutie niet steunen.

De Federale Regering verhoogt momenteel de pensioenen tot minstens 1500 euro per maand. Die pensioenen worden wel consequent geïndexeerd.

Immanuel De Reuse geeft duidelijk aan dat het gaat over de woonzorgcentra. Ook is hij vragende partij om te evolueren naar een eengemaakt zorgbudget. Maar dat is nu nog niet zo, waardoor hij het Vlaamse regeerakkoord gebruikt om de meerderheid te wijzen op de gemaakte beloftes.

Er zijn nog steeds mensen met een heel laag pensioen, daarmee moet rekening worden gehouden. Dit voorstel van resolutie is gebaseerd op de huidige realiteit.

Katrien Schryvers begrijpt niet dat er een bijpassing gevraagd wordt vanaf het gemiddelde pensioen, terwijl er net gezegd is dat er heel wat mensen zijn met een laag pensioen. Degenen met het laagste pensioen zouden de minste bijpassing krijgen.

Mensen maken keuzes doorheen het leven, onder andere over de manier waarop ze willen wonen wanneer ze niet meer thuis kunnen wonen. Als mensen bereid zijn om daarvoor te betalen, dan moet dat mogelijk zijn. Dat principe geldt uiteraard niet voor de zorg. Er zijn duurdere en goedkopere woonzorgcentra, maar de zorg moet overal gegarandeerd en betaalbaar zijn.

3. Stemming

Het voorstel van resolutie wordt met 2 stemmen tegen 10 verworpen.

Stefaan SINTOBIN,
voorzitter

Katrien SCHRYVERS,
verslaggever